30/01/2024

Σερρών Θεολόγος: «’’Χριστός και Ελλάδα’’! Αυτές οι δύο μέγιστες υπεραξίες, είθε, να φωτίζουν την παιδεία του τόπου μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με την δέουσα ιεροπρέπεια εορτάσθηκε στην Εκκλησία των Σερρών, η μνήμη των Αγίων Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, και τιμήθησαν οι μορφές του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου, με την ευκαιρία της συπλήρωσης 16 ετών (+28-01-2008) από την προς Κύριον εκδημία του, καθώς και οι μορφές των αειμνήστων εκπαιδευτικών και μαθητών-τριών της Πατρίδας.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Σερρών** και Νιγρίτης κ. Θεολόγος κάλεσε τα παιδιά να μιμούνται τους καλούς διδασκάλους τους στην αρετή, τη φιλέργια και τη φιλομάθεια και να εντρυφούν στη πίστη και τη σοφία των τιμωμένων Αγίων τριών Ιεραρχών, ώστε να κτίσουν ένα δυνατό, ισορροπημένο και κατά Θεόν άρτιο

χαρακτήρα.

Σήμερα, Τρίτη 30 Ιανουαρίου 2024, τελέσθηκε η θ. Λειτουργία στον ιερό Καθεδρικό και Προσκυνηματικό Ναό Αγ. Θεοδώρων Σερρών, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, συμπροσευχητικώς παρόντων της Βουλευτού Σερρών κ. Φ. Αραμπατζή, της Δημάρχου Σερραίων κ. Β. Μητλιάγκα, των Διευθυντών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαιδεύσεως Σερρών κ. κ. Ι. Καραβασίλη και Δ. Σωτηριάδη, εκπαιδευτικών, αντιπροσωπειών σχολικών μονάδων και ευλαβών χριστιανών.

Κατά την διάρκεια της θ. Μυσταγωγίας, ανεγνώσθη το μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος επί τη εορτή των Αγίων τριών Ιεραρχών και προ της απολύσεώς της τελέσθηκε **Αρχιερατικό μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως της ψυχής του αειμνήστου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου,** αλλά και των ψυχών των κεκοιμημένων εκπαιδευτικών, μαθητριών και μαθητών της Πατρίδος.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Σερρών

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος με την θαυμασία, δυναμικωτάτη και επίκαιρη ομιλία του, συνεκίνησε, οικοδόμησε και ενεθάρυνε όλους τους εκκλησιασθέντες. Εκάλεσε τα παιδιά να μιμούνται τους καλούς διδασκάλους τους στην αρετή, τη φιλέργια και τη φιλομάθεια και να εντρυφούν στη πίστη και τη σοφία των τιμωμένων Αγίων τριών Ιεραρχών, ώστε να κτίσουν ένα δυνατό, ισορροπημένο και κατά Θεόν άρτιο χαρακτήρα, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Μόλις ολίγα χρόνια μετά την απελευθέρωσή του από την δυσβάσταχτη σκλαβιά στους οθωμανούς Τούρκους, το Ελληνικό Κράτος, το έτος 1843 καθιέρωσε την τιμήν στους τρείς μεγάλους Ιεράρχας και φωστήρας της τρισηλίου Θεότητος, τους οποίους και όρισε ως προστάτας των ελληνικών γραμμάτων και της παιδείας, θέλοντας δι' αυτού του τρόπου να αποτυπώσει με τον πλέον επίσημο τρόπο μία χειροπιαστή πραγματικότητα στην οποία στηρίχθηκε διαχρονικώς ο εθνικός μας βίος, ότι δηλαδή, ο ελληνικός πολιτισμός και τα ελληνικά γράμματα είναι αδιάσπαστα ζυμωμένα με την ορθόδοξη χριστιανική πίστη, σε μία θαυμαστή ενότητα, που εκφράζει με έναν δυνατό τρόπο την ιδιοπροσωπία και την ταυτότητα του ελληνικού Έθνους.

Μέσα από αυτή την θαυμαστή σύνθεση, της οποίας πρωτεργάτες υπήρξαν οι σήμερον λαμπρώς εορταζόμενοι άγιοι Τρεις Ιεράρχες, Βασίλειος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος και Ιωάννης ο Χρυσόστομος, σφυρηλατήθηκε η ***δημιουργική συμπόρευσις και συλλειτουργία του χριστιανισμού με το ελληνικό πνεύμα****. Από τα ζωηφόρα νάματα αυτής της αειρόου και αθανάτου πηγής εποτίσθη, έζησε και ανεπτύχθη διαχρονικώς, όχι μόνον το γένος των Ελλήνων, αλλά και ολόκληρος ο κόσμος. Η οικουμένη ολόκληρη εμπνεύσθηκε και ευεργετήθηκε πολλαπλώς από την θαυμαστή αυτή σύζευξη, που ονομάζεται ελληνοχριστιανικός πολιτισμός και παράδοσις.*

Ενώπιόν μας, στις ημέρες της μεγάλης πνευματικής κρίσεως, που διερχόμεθα, τίθεται το πάντοτε ουσιαστικό, δυνατό και επίκαιρο ερώτημα: Σε τι κόσμο θέλουμε να ζήσουμε, τι κόσμο θα παραδώσουμε στα παιδιά μας, ποία αγωγή προσφέρουμε στα παιδιά μας σήμερα; Προς ποία κατεύθυνση τα οδηγούμε; Έχει η σημερινή εκπαίδευση την αγωνία και τον αγώνα της αναδείξεως και καλλιέργειας των υψηλών αρετών μέσα στην ψυχή τους; Θέλουμε τελικώς έναν κόσμον, όπου θα

κυριαρχεί κατ' απόλυτον και μονιστικόν τρόπον η νοησιαρχία, η ειδωλοποίησις των γνώσεων και των πληροφοριών χωρίς όμως γνώσιν και αρετήν;

Δημιουργούνται, σήμερα, δυστυχώς οι συνθήκες εκείνες από κέντρα και παράκεντρα, που προβάλλουν ένα μοντέλο ζωής, χωρίς Θεό, χωρίς αξίες, χωρίς κανόνες και αρχές, χωρίς άρωμα ζωής και αιωνιότητος. *Προβάλλεται, δυστυχώς, συστηματικώς σήμερα ένας τρόπος ζωής, όπου ο άνθρωπος και μάλιστα ο εμπαθής άνθρωπος γίνεται αυταξία, είδωλο, κακέκτυπο του ιδίου εαυτού του. Αναδύεται, σήμερα, με την συμμετοχή ή και την σιωπηρή ανοχή μας ένας κόσμος, όπου κυριαρχεί η έκπτωση των ηθών, το στυγνό συμφέρον, η καταπάτηση των θείων, ακόμη και των νόμων της φύσεως, όπου η παραβατικότητα, ο αμοραλισμός, ο μηδενισμός, η ισοπέδωσις των πάντων, δημιουργούν παρακμιακές καταστάσεις, που μυρίζουν αποσύνθεση και θάνατο.*

Στον αντίποδα της θλιβερής αυτής πραγματικότητος, ***οφείλουμε να αγωνισθούμε για μια παιδεία, όπου οι γνώσεις θα φωτίζονται από τη Γνώση, το ήθος, τα ιδανικά και τις αρετές****, οι οποίες ωραιοποιούν και ιεροποιούν τον άνθρωπο. Σήμερα, ο κόσμος έχει ανάγκη, πρωτίστως από ακεραίους και ισορροπημένους ανθρώπους, με φως, ποιότητα, ήθος, καθαρή ψυχή και λόγο. Από τέτοια υγιή πρότυπα έχουν ανάγκη τα παιδιά μας, κυρίως για να εμπνέονται γόνιμα και δημιουργικά από τις μεγάλες αρετές, που γεννήθηκαν σε αυτόν τον τόπο, τις υπερούσιες αρετές της φιλοθεΐας, της φιλοπατρίας, της φιλανθρωπίας.*

Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, αλλά και οι μεγάλοι Έλληνες φιλόσοφοι της πολιάς αρχαιότητος διεκήρυτταν ότι, όταν η επιστήμη χωρίζεται από την δικαιοσύνη και την άλλη αρετή, ‘’πανουργία και ου σοφία φαίνεται’’. Διότι, ο άνθρωπος δεν είναι μόνον νους, χρηστική ύλη, αποθήκη πληροφοριών, αλλά είναι εξ ίσου και ψυχή, η οποία έχει ανάγκη από την πίστιν στον Θεόν για να επιβιώσει και να κατακτήσει την ομορφιά και το κάλλος που του αρμόζει.

Απέναντι σ’ αυτήν την ευθύνη και την κληρονομιά την οποία μας εκληροδότησαν οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, οι Έλληνες φιλόσοφοι της αρχαιότητος, αλλά και η εν γένει ελληνοχριστιανική παράδοση του τόπου μας, πρέπει να αναμετρηθούμε και να ζυγισθούμε όλοι μας, διδάσκοντες και διδασκόμενοι, η κοινωνία ολόκληρη.

***Η τιμή είναι μεγάλη και η ευθύνη ακόμη μεγαλύτερη για τον δάσκαλο, που ‘’ιερουργεί’’ στο έμψυχο θυσιαστήριο της παιδικής και νεανικής ψυχής το μυστήριο της ζωής και της αξίας του ανθρωπίνου προσώπου. Σκοπός της παιδείας δεν είναι μόνον η παροχή γνώσεων, αλλά κυρίως και πρωτίστως η διαμόρφωσις χρηστών χαρακτήρων και η καλλιέργεια του έσω ανθρώπου»*.

Ο Σεβ. αναφέρθηκε, επίσης, καταλλήλως με θερμούς λόγους στην πολυτάλαντη και φωτεινή προσωπικότητα του μακαριστού Πρωθιεράρχου κυρού Χριστοδούλου. Όπως ετόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος, «Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ο Χριστόδουλος των Ελλήνων, υπήρξε μία χαρισματική εκκλησιαστική προσωπικότητα πρώτου μεγέθους, ένας μεγάλος διδάσκαλος της πίστεως και της ελληνοχριστιανικής παραδόσεώς μας, ένας καλός Ποιμένας, ένας θαρραλέος ομολογητής της ευαγγελικής αληθείας, ένας ακούραστος εργάτης του Ευαγγελίου του Χριστού, ένας φιλόστοργος Πατέρας, που αγάπησε τη νεολαία μας, ‘’την χρυσή ελπίδα του τόπου μας’’, όπως έλεγε, ένας αγνός και καθαρός πατριώτης, ένα λαμπρό φως μέσα στο ψηλαφητό σκοτάδι της σύγχρονης πραγματικότητος. Ο αφυπνιστικός του λόγος, που πιστοποιούνταν από την ίδια την ζωή του, ως ατίμητη και αδαπάνητη πνευματική κληρονομιά, πλουτίζει και εμπνέει τον νουν, τον αγώνα και τη ζωή μας».

Τέλος, ο Σεβ. κ. Θεολόγος, ευχήθηκε χρόνια φωτισμένα και ευλογημένα στην εκπαιδευτική κοινότητα του τόπου και σε όλους τους συμπροσευχηθέντες πιστούς, που προσήλθαν για να τιμήσουν τη μνήμη των Αγίων προστατών των ελληνικών γραμμάτων και της παιδείας.